

memo

van

Vereniging van Zeeuwse
Gemeenten

datum

10 april 2012

aan

VZG commissie Ruimte en Milieu

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

Reactie van de Vereniging Zeeuwse Gemeenten op de Kabinetsnotitie Stelselwijziging Omgevingsrecht

De Vereniging Zeeuwse Gemeenten onderschrijft de doelstellingen van de nieuwe wet: het efficiënt en doelgericht werken aan een duurzame leefomgeving, ruimte bieden voor ontwikkeling, waarborgen van kwaliteit en een goed bruikbare wet voor de uitvoeringspraktijk.

Als bestuurders hebben wij echter een aantal vraagtekens bij de fundamentele herziening van het omgevingsrecht die aangegrepen wordt, om deze doelstellingen te behalen.

In de afgelopen jaren zijn veel wijzigingen doorgevoerd in het omgevingsrecht. Wij wijzen enkel op de fundamentele herziening van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Beide nieuwe wetten zijn nog vrij recent. De Wro dateert uit 2008, de Wabo uit 2010. Beiden wetten zijn nog volop in ontwikkeling in de praktijk en in de jurisprudentie.

Binnen enkele jaren ligt er nu een voorstel vanuit uw Ministerie om deze beide wetten, en alle andere wetten die een relevantie hebben met het omgevingsrecht, opnieuw aan een fundamentele herziening te onderwerpen.

Wij zijn van mening dat de ontwikkelingen in het omgevingsrecht elkaar te snel opvolgen. De wetgeving die sinds 2008 en 2010 in werking is, zou de tijd moeten krijgen om goed geïmplementeerd te worden én zich in de praktijk te bewijzen. Daarna zou naar onze mening, aan de hand van een evaluatie en analyse van de bestaande instrumenten, een stapsgewijze herziening van het omgevingsrecht opgepakt kunnen worden. De impact van een zodanig fundamentele herziening als u in de Kabinetsnotitie aankondigt, is enorm voor decentrale overheden. Een dergelijke fundamentele herziening, die de nodige effecten zal hebben op de bedrijfsvoering van onze organisaties, moet naar onze mening op een bijzonder zorgvuldige wijze tot stand komen. Tot op heden is van deze zorgvuldigheid naar onze mening geen sprake.

Wij verwijzen hiertoe onder andere op het zeer uitgebreide en kritische advies van de Raad van State van 25 januari 2012 ten aanzien van de herziening van het omgevingsrecht. De (kritische) kanttekeningen die de Raad van State in dit advies maakt, onderschrijven wij. Daarnaast willen wij graag nog de volgende opmerkingen bij de Kabinetsnotitie maken.

In de afgelopen jaren is in Nederland de decentralisatiegedachte een steeds grotere rol gaan spelen. De gemeente zou de spil moeten zijn, omdat deze het dichtst bij de burger staat. De Kabinetsnotitie en de eerste

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

concepten van de Omgevingswet laten echter juist een duidelijke neiging tot centralisatie zien. Wij vragen ons af hoe deze nieuwe wet past in de visie van decentralisatie.

Procedurele aspecten

Eén van de doelen van de nieuwe Omgevingswet is de harmonisatie van verschillende wettelijke regelingen. Wij zijn van mening dat er verschillende manieren zijn om deze harmonisatie uit te voeren. Enkel een procedurele integratie zou naar onze mening voldoende moeten zijn, om een aantal fundamentele problemen in het omgevingsrecht op te lossen.

Bij een procedurele integratie gaat het uitsluitend om de samenvoeging van verschillende procedures, zodat in 1 procedure door 1 bevoegd gezag een totale beoordeling van een project of aanvraag plaats kan vinden én er 1 integraal besluit genomen kan worden.

Op welke wijze deze procedurele integratie vorm wordt gegeven, is bepalend voor de impact die de nieuwe werkwijze zal hebben voor de verschillende organisaties. Om een goed onderbouwde beslissing te kunnen nemen over de juiste wijze om één en ander te regelen, zou ons inziens eerst een grondige analyse van de problemen in het omgevingsrecht plaats moeten vinden. Aan de hand van die analyse kunnen conclusies getrokken worden, over de onderwerpen die wijziging behoeven. Pas daarna kan, in goed overleg met de andere overheidslagen en het bedrijfsleven, gekeken worden welke oplossingen het beste passen bij de geformuleerde problemen.

Door enkel te kiezen voor een procedurele integratie kan de rechtszekerheid voor burgers en bedrijven, die voortkomt uit de huidige instrumenten in het omgevingsrecht, behouden blijven.

Hierbij willen wij benadrukken dat de decentrale overheden nog druk bezig zijn met de implementatie van de laatste wetswijzigingen, waaronder de integrale besluitvorming uit de Wabo. De invoering van deze wet heeft grote veranderingen in onze organisaties met zich meegebracht. Verdere wijzigingen zullen nog volgen bij de invoering van de Regionale Uitvoeringsdiensten.

Een verdere procedurele integratie in het omgevingsrecht zal aanvullende organisatorische maatregelen noodzakelijk maken, dit terwijl onze organisaties nog druk zijn met de gevolgen van de invoering van de Wro en de Wabo.

Financiële aspecten

In de afgelopen jaren hebben decentrale overheden grote investeringen moeten doen vanwege wijzigingen in het omgevingsrecht. Zo zijn digitale systemen aangeschaft voor het digitaliseren van ruimtelijke ordeningsinstrumenten en zijn grote investeringen gedaan in het kader van de invoering van de Wabo. Ook de actualiseringsslag van bestemmingsplannen en het opstellen van Structuurvisies heeft gemeenten de afgelopen jaren veel geld gekost. Deze investeringen kunnen niet terugverdiend worden, als de uitgangspunten nu alweer gaan wijzigen.

Daarnaast zal ook de implementatie van deze nieuwe wet, aanzienlijke kosten voor gemeenten met zich meebrengen. Het maken van een nieuw instrument als bijvoorbeeld de beoogde omgevingsverordening kost veel geld en vergt de nodige aanpassing binnen de organisaties. In een tijd van bezuinigingen en crisis kunnen dergelijke kosten niet door gemeenten gedragen worden.

Voor de nieuwe omgevingsverordening worden in de Kabinetsnotitie eisen genoemd ten aanzien van het digitaal en kosteloos beschikbaar stellen. Hoe deze digitalisering vorm moet krijgen, is nog niet bekend. Ervaringen uit de afgelopen jaren leren echter dat het aanpassen van de digitale standaarden niet alleen veel tijd kost, maar ook erg duur is. Tot slot moeten wij extra kosten maken in het scholen van onze medewerkers die met de nieuwe regels moeten gaan werken.

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

Al deze extra kosten zien wij niet terug in de berekeningen die worden aangevoerd om aan te tonen dat de invoering van deze wet een lastenvermindering voor gemeenten met zich mee zou brengen. Wij verzoeken u in de berekeningen de volledige kosten op te voeren om op die manier een eerlijke vergelijking te kunnen maken.

Technische aspecten

U geeft aan dat het streven is, deze nieuwe wet in te voeren op 1 januari 2014. Wij betwijfelen ten sterkste of deze datum voor alle betrokken partijen haalbaar zal zijn. Niet alleen de organisaties moeten op de wijzigingen worden ingesteld, ook veel technische aspecten zullen gewijzigd moeten worden. Uit uw notitie blijkt dat nog niet duidelijk is welke aanpassingen doorgevoerd moeten worden én of deze wijzigingen daadwerkelijk technisch mogelijk zijn. Als de technische systemen zijn aangepast, hebben decentrale overheden daarna de tijd nodig om deze zaken in hun werkwijze te implementeren. Ook zal voldoende tijd gegund moeten worden om de bedrijfsvoering aan te passen op de nieuwe werkwijze. Recente ervaringen met de digitalisering van bestemmingsplannen laten zien dat de technische aanpassingen van systemen veel tijd vergen. Wij verzoeken u ons hiervoor dan ook voldoende tijd beschikbaar te stellen. De huidige planning van 1 januari 2014 geeft in ieder geval onvoldoende tijd.

Inhoudelijke aspecten

Omgevingsverordening:

In de Kabinetsnotitie wordt aangekondigd dat het instrument 'bestemmingsplannen' komt te vervallen en in de plaats daarvan de omgevingsverordening wordt geïntroduceerd. Voor deze beleidswijziging worden in de Kabinetsnotitie geen duidelijke redenen aangevoerd. Een gedetailleerde toelichting op de voorgenomen wijziging, als ook een motivatie waarom het bestemmingsplaninstrument niet langer zou voldoen, ontbreekt in uw notitie.

Het bestemmingsplan is in 1965 geïntroduceerd als het centrale instrument voor de ruimtelijke ordening. Bij de fundamentele herziening van de Wet op de Ruimtelijke Ordening in 2008 is deze positie van het bestemmingsplan bevestigd en nog steviger verankerd. Slechts 3 jaar later wordt nu de conclusie getrokken dat het instrument niet langer voldoet.

Wij delen deze conclusie niet. Het bestemmingsplan wordt in het algemeen als een goed instrument beschouwd. De kennis van de procedures en inhoud van bestemmingsplannen is zo groot, dat gemeenten, het bedrijfsleven en de burgers, er efficiënt mee overweg kunnen. Het bestemmingsplan is sinds 2008 juist weer als centraal middel in de ruimtelijke ordening gesteld. Gemeenten hebben veel tijd en geld gestoken in het actualiseren en digitaliseren van hun bestemmingsplannen.

In de Kabinetsnotitie wordt, zonder daarvoor valide argumenten te noemen, het bestemmingsplan plotseling afgeschreven. Er wordt een nieuw instrument geïntroduceerd, dat kinderziektes zal kennen en waarvan de jurisprudentie zich, ten koste van vele ruimtelijke ontwikkelingen, zal moeten uitkristalliseren. En dat terwijl de daadwerkelijke winst ten opzichte van het bestemmingsplan nog onbekend is.

Wij pleiten er voor om het bestaande instrument van het bestemmingsplan verder uit te breiden. In dit plan kunnen ook andere regels met een ruimtelijke relevantie worden opgenomen. Het instrument zoals dat nu bestaat, geeft aan burgers en bedrijven in Nederland een grote mate van rechtszekerheid. In deze tijd van crisis lijkt het ons niet verstandig deze rechtszekerheid ter discussie te stellen door een nieuw instrument te introduceren, dat nog gaande weg verder ontwikkeld moet worden.

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

In de Kabinetsnotitie wordt gesteld dat bestemmingsplannen een te zwaar middel zijn om de ruimte te ordenen en te kort schieten voor nieuwe ontwikkelingen. Wij vragen ons sterk af waar deze aannames op gebaseerd zijn. De omgevingsverordening zoals die in de Kabinetsnotitie en in de concept-wetteksten omschreven staat, zal eenzelfde vorm krijgen als een bestemmingsplan. Wij vragen ons af in hoeverre er een winst te behalen is, zeker gezien het feit dat aangegeven wordt dat bestaande functionaliteiten behouden blijven.

Als voor een gebied op dit moment 40 bestemmingsplannen gelden, is het in de nieuwe situatie dan zo dat er één verordening geldt, met 40 afzonderlijke hoofdstukken en kaarten? Wat is hierbij dan de te behalen winst? Wij verwachten dat de uiteindelijke verordening een nog zwaarder middel om de ruimte te ordenen zal blijken te zijn.

Daarnaast kan ook met het huidige bestemmingsplan een flexibiliteit bereikt worden, door het instrument globaler op te stellen, zodat de markt ruimte heeft de plannen aan de behoefte aan te passen. Wij pleiten er voor de regels in de ruimtelijke ordening zodanig op te stellen, dat de huidige bestemmingsplannen zich op deze wijze door kunnen ontwikkelen, zodat zij voldoende rechtszekerheid blijven bieden, maar ook voldoende flexibiliteit bieden om in te spelen op ontwikkelingen in de markt.

Ook hebben wij onze vraagtekens bij de stelling dat ruimtelijke regels in een verordening, die voor een heel grondgebied geldt, opgenomen moeten worden. In een goede ruimtelijke ordening is het ons inziens zo, dat er juist een afweging gemaakt moet worden over de mogelijkheden in een gebied aan de hand van de kwaliteiten en kenmerken van dat specifieke gebied. Door algemeen verbindende regels te stellen, wordt de specifieke bescherming van bijzondere kwaliteiten juist moeilijker. De onderscheidenheid van de verschillende gemeenten zal hierdoor moeilijker in stand te houden zijn, wat ons inziens geen goede ontwikkeling in de markt zal zijn.

Alleen de wens dat algemene regels als begripsbepalingen en bijvoorbeeld overgangsrecht in de hele gemeente gelijk zouden zijn, kan naar onze mening niet de reden zijn om de omgevingsverordening in te voeren. De meeste gemeenten in Nederland hebben in de afgelopen jaren veel energie gestoken in de actualisatie/standaardisering van hun ruimtelijke regels. Daarbij is juist veel aandacht besteed aan het gelijk trekken van deze algemene bepalingen in een bestemmingsplan. Het instellen van een nieuw instrument is op dit punt dus overbodig.

In de Kabinetsnotitie wordt niet langer gesproken over “een goede ruimtelijke ordening”. Ons is niet duidelijk wat de gevolgen kunnen zijn van het loslaten van dit uitgangspunt en wat er voor in de plaats komt. Of moeten wij de conclusie trekken dat in de nieuwe opzet geen sprake meer is van dit integrale beginsel en enkel nog sectorale belangen gelden?

Projectbesluit

In de Kabinetsnotitie wordt aangegeven dat het instrument of begrip ‘projectbesluit’ in stand blijft, maar de toepassing of invulling van het begrip wijzigt. Deze ontwikkeling lijkt ons niet verstandig, omdat het onduidelijkheid over de uitleg van het begrip in de hand zal werken, zeker in de overgangperiode waarbij diverse projectbesluitprocedures gelijktijdig zullen lopen.

Uit de tekst in de Kabinetsnotitie lijkt het er op dat het gebruik van het projectbesluit met name bij provincie en rijk wordt neergelegd. Wij vragen ons af wat hiervoor de aanleiding is. Een projectbesluit, zoals dat in de

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

huidige vorm bestaat, vormt juist een goed middel om ook projecten van particulieren en bedrijven op een relatief snelle manier te kunnen realiseren.

Omgevingsvergunning

Wij onderschrijven de wens om dit instrument verder uit te breiden en andere disciplines aan te laten haken. Wel hebben wij onze vraagtekens bij een aantal aspecten van deze vergunning. Zo wordt fors ingestoken op de integrale afweging bij een dergelijke vergunning. In de ervaring die tot nu toe met de Wabo zijn opgedaan, blijkt dat aanvragers juist vaak geen gebruik willen maken van 1 aanvraag, maar kiezen voor een fasering. Als deze lijn zich doorzet, zal het lastig zijn om tot een efficiency-slag en een kostenbeperking te komen.

In de Kabinetsnotitie wordt voorgesteld om de verklaring van geen bedenkingen (vvgb) te laten vervallen. Wij vragen ons af wat de reden is om een dergelijk nieuw instrument, waarbij de afspraken soms niet nog eens volledig uitgewerkt zijn, nu reeds te laten vervallen. Wij pleiten er voor om dit instrument dan wel een soortgelijk instrument te handhaven. Het biedt decentrale overheden in ieder geval de mogelijkheid hun visie/ advies bij de totstandkoming van een besluit te uiten.

De Kabinetsnotitie geeft de indruk dat na invoering van de Omgevingswet vaker hogere overheden het bevoegd gezag zullen zijn bij verlening van een omgevingsvergunning. Dit zet niet alleen een verdere druk op de ontwikkeling van de Regionale Uitvoerings Diensten, maar wij vragen ons af in hoeverre deze lijn past in de wens van decentralisatie. Wij sluiten ons op dit punt aan bij het gestelde op pagina 16 van het advies van de Raad van State d.d. 25 januari 2012 over de herziening van het Omgevingsrecht.

Exploitatieplan

In de Kabinetsnotitie wordt aangegeven dat het beginsel van de "Grondexploitatiewet" en het exploitatieplan bij invoering van de Omgevingswet zal komen te vervallen. Dit instrument is slechts 3 jaar geleden ingevoerd. Decentrale overheden zijn nog bezig ervaring op te doen met het instrument en te beoordelen bij welke projecten dit instrument het beste ingezet kan worden. Wij vinden het frappant dat deze systematiek nu alweer wordt geschrapt, zonder dat het instrument de kans heeft gekregen zichzelf in de praktijk te bewijzen. Tevens komt uit de Kabinetsnotitie niet naar voren of er een soortgelijk instrument voor in de plaats komt.

Sectorale wetgeving

In de herziening van het omgevingsrecht wordt gestreefd naar een uniformiteit in de sectorale wetgeving. Dit streven onderschrijven wij. Wij hebben echter wel onze vraagtekens bij de wijze waarop deze uniformiteit in de Kabinetsnotitie en in de concepten van de wetteksten wordt bereikt.

Wij zijn van mening dat het met de genoemde maatregelen in de praktijk moeilijk zal zijn om uniformiteit te bereiken. Kwantitatieve normen, zoals normen voor de geluidsbelasting op gevels, kunnen nauwelijks geïntegreerd worden met andere normen op bijvoorbeeld het gebied van geur. De uitgangspunten bij deze twee disciplines wijken dermate af, dat een integratie in één heldere regeling onmogelijk zal zijn. Wij vermoeden dat dit zal leiden tot het stellen van kwalitatieve normen, door bijvoorbeeld te bepalen dat een goed woon- en leefklimaat gegarandeerd moet zijn. Een dergelijke regeling is niet alleen erg onzeker voor bewoners en bedrijven, maar zal uiteindelijk toch in andere regelingen of desnoods via jurisprudentie zijn weerslag moeten krijgen in kwantitatieve normen, om een toetsing en een rechtszekerheid mogelijk te maken.

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

Met de Raad van State zijn wij van mening dat het binnen één wet, plan of besluit opnemen van verschillende regels ten aanzien van verschillende (deel)belangen, geen materiële integratie van regels is. Een dergelijke samenvoeging vergroot weliswaar het overzicht, maar is geen inhoudelijke integratie. Als het streven is de regels daadwerkelijk inhoudelijk te wijzigen, schiet de nieuwe wet naar onze mening zijn doel voorbij en heeft het op dit punt geen toegevoegde waarde.

In hoofdstuk 2 van de notitie wordt ingegaan op het stellen van normen aan de omgeving. Het gaat om een opdracht aan de overheid. De normen richten zich niet direct tot burgers en bedrijven. Wij vragen ons af hoe van de overheid verwacht kan worden de normen voor de omgeving te halen, als ze mede gehaald moeten worden middels projecten en initiatieven van burgers en ondernemers. Daarnaast wordt het aanleveren van de gegevens en de onderbouwingen van mogelijke afwijking van de normen zelfs neergelegd bij de initiatiefnemers. Hoe kan de overheid in dit geval nog voldoende invloed uitoefenen op het gebruiken van correcte gegevens? Wij zijn van mening dat het een principiële verkeerde keuze is om de verantwoordelijkheid voor het aanleveren van gegevens en onderbouwingen over normen neer te leggen bij de initiatiefnemer, zonder dat daarbij voor de overheid een mogelijkheid is ingebouwd om de gegevens te kunnen toetsen. Dit biedt te veel ruimte voor manipulatie van gegevens en is niet in het voordeel van de leefomgeving.

In de notitie wordt aangegeven dat de normen die bij AMvB gesteld zullen worden concrete, maar ook algemene normen zijn. In de notitie wordt nog niet duidelijk wat hieronder verstaan gaat worden. Zal dit soort verschillende normen niet juist meer onduidelijkheid voor bewoners opwerpen? En zullen deze normen niet juist gaan fungeren als mogelijkheid voor omwonenden om tegen de activiteit in actie te komen?

De notitie geeft aan dat een experimenteerbepaling wordt ontwikkeld, die gebruikt kan worden bij innovatieve projecten, die vanwege het innovatieve karakter van de activiteiten of maatregelen in strijd komen met de geldende regels. Het gaat hier dus om bepalingen, waarmee afgeweken kan worden van de normen. In de notitie en de conceptwetteksten worden echter ook andere mogelijkheden genoemd voor het afwijken van de normen, bijvoorbeeld het principe van evenredigheid. Wij vragen ons af in hoeverre het noodzakelijk is om nog een extra afwijkingsmogelijkheid op te nemen.

Gebbruik onderzoeksgegevens

In de notitie wordt aangegeven dat het mogelijk zal zijn om onderzoeksgegevens langer te gebruiken. Wij vragen ons af in hoeverre dit mogelijk is als er na het onderzoek in de uitgangspunten wezenlijke zaken veranderen?

In de huidige situatie is nieuw onderzoek veelal noodzakelijk vanwege gewijzigde omstandigheden. Wij vragen ons af wat er dan feitelijk verbeterd door invoering van de Omgevingswet.

Definities en terminologie

De definities die in de verschillende sectorale wetgeving gelden, en in de Omgevingswet op één hoop worden geveegd, zijn vaak met redenen zodanig tot stand gekomen en later op basis van jurisprudentie verder ingevuld. De bestaande verschillen zijn misschien soms lastig, maar deze verschillen hebben meestal wel een relevante reden. Aan die relevante verschillen wordt in de notitie en voorstellen voorbij gegaan.

In de notitie wordt verwezen naar terminologie uit Europese wetgeving. Deze terminologie zou integraal gebruikt moeten worden. Wij vragen ons af of de Europese terminologie zich leent voor een integraal gebruik. Europese wetgeving komt immers veelal niet op een integrale wijze tot stand. Als terminologie wordt

onderwerp

Internetconsultatie Kabinetsnotitie Omgevingswet

gebruikt op een wijze waarvoor zij niet is opgesteld, kan dit tot problemen leiden in andere sectoren, dan waar de oorspronkelijke terminologie voor is opgesteld.

In de Omgevingswet wordt het principe van saldering geïntroduceerd. Hiermee wordt het mogelijk gemaakt om de leefomgeving op plekken waar de situatie al niet goed is, tijdelijk of permanent nog verder te verslechteren. Wij zijn van mening dat dit een principieel onjuiste keuze is.

In de afgelopen jaren is aan de handhaving van gestelde regels een steeds grotere rol toebedeeld. In de nieuwe Omgevingswet wordt echter aangegeven dat voor normen steeds meer gewerkt zal worden met doelvoorschriften. Doelvoorschriften zorgen er voor dat handhaving in de praktijk lastiger wordt. Wij vragen ons dan ook af in hoeverre het stellen van doelvoorschriften past in de wens voor het handhaven van regels.

Conclusie

Concluderend zijn wij van mening dat het gewenste eindmodel nog te veel onduidelijkheden bevat om op dit moment een volledig onderbouwde en inhoudelijke mening te vragen van de betrokken partijen.

Daarnaast zijn wij van mening dat het proces rondom deze nieuwe Omgevingswet niet correct wordt opgepakt. De door u gewenste wijzigingen hebben een dermate grote impact, dat het proces bijzonder zorgvuldig aangepakt moet worden. Eerst zou er overeenstemming moeten zijn over de op te lossen problemen, door een analyse van de problemen uit te voeren. Pas daarna zou gestart moeten worden met het schrijven van de benodigde wetteksten.

De voorbereidende fase is bij een dergelijke wijziging van essentieel belang. De commissie Elverding wijst hierop in hun advies. Het lijkt ons noodzakelijk de adviezen van deze commissie ook van toepassing te verklaren op de ontwikkeling van de nieuwe Omgevingswet.

Een analyse van de problemen, de oorzaken van de problemen en mogelijk oplossingen is noodzakelijk om tot een goed eindresultaat te komen. Deze analyse is naar onze mening niet of nauwelijks uitgevoerd. Wij onderschrijven het advies van de Raad van State op dit punt (advies Raad van State d.d. 25 januari 2012, pagina 34). Een te ambitieus tijdspad zal afbreuk doen aan de doelstelling om een wet te maken die uitvoerbaar en handhaafbaar is en die voor langere tijd gebruikt kan worden.

Een uitgebreid inspraaktraject, waarbij de praktijk op de inhoudelijke en concrete voorstellen kan reageren, is daarbij onontbeerlijk. Wij gaan er daarom van uit dat u, zodra de concept-wettekst, toelichting en de benodigde AMvB's en dergelijke beschikbaar zijn, alsnog een uitgebreide inspraakronde zult organiseren.

Wij pleiten er voor dat het proces rondom deze wet zorgvuldiger wordt opgezet, daarmee de andere overheden in Nederland voldoende tijd gunnend zich op deze ingrijpende wijzigingen voor te bereiden.